

Mit fra Statens Side for dermed at faae et Jernbaneforetagende udført; det er efter min Overbeviisning, og jeg troer, den deles af flere, den billigste Maade, hvorpaa man kan faae disse Foretagender udførte. Det er iøvrigt slet ikke noget Nytt, som Udvalget her har fundet paa, det har været brugt paa mange Steder, og det har den Dag idag mange Understøttere. Jeg veed ikke, om jeg skal nævne nogen af de Baner, der ere byggede paa denne Maade; jeg vil gjerne troe, at det vil blive sagt, at det naturligtvis er aldeles galt, men der er jo dog nogle bekjendte Love, som ligge trykte for Alle og Enhver, og det er det Slags Værker, jeg har seet paa ved de saa statistiske Meddelelser, jeg kan giøre. Jeg vil f. Ex. henvise til den franske Lov af 11te Juni 1842, som altsaa er et temmeligt gammelt Arbeide, hvorved der netop gives saa nær som muligt efter Coursberegningen 100,000 Rd. i Hjælp eller Gave til en Jernbane fra Paris til Havre, og desforuden er der fra Statens Side givet et 3 pCts. Raan til Beløb 10 Millioner Francs for at bygge en Bane, som det er overdraget til et Selskab at drive for Statens Regning, med en Concession af et vist Aaremaal. I Sachsen er det en ganske almindelig Regel, at man fra Statens Side tilskyder $\frac{1}{4}$ af Omkostningerne ved Jernbanerne og ikke tager Udbytte af denne Tjersbedeel, for end de andre Actier have nydt tilstrækkelig Rente. Jeg behøver ikke videre at opholde mig derved, jeg vilde blot lykønske os til, om vi kunde faae Jernbanen udført paa en saa billig Maade som denne. Et æret Medlem for Helsingør (Thune) har hebreidet de Medlemmer, der have bragt dette Forslag frem igjen, at de kom frem med det aldeles uforandret, men det falbt ikke det ærede Medlem ind, at han med Mindretallet deeltager i at indbringe et Forslag, der, om det end ikke er ordlydende det samme, saa dog ganske er i samme Smag som det Forslag, Mindretallet havde stillet til anden Behandling, og som det, trods Regjeringens velvillige Accept for Forslaget, dog ikke kunde skaffe mere end 13 Stemmer (Thune: Maa jeg bede om Ordet!). Jeg troer altsaa, at de ærede Medlemmer af Fleertallet have været i det Mindste ligesaa berettigede til at indbringe

deres Forslag, som det ærede Mindretal, der desuden denne gang ikke møder med denne meget solide og vægtige Paategning fra Regjeringens Side for deres Forslag, har været til at indbringe sit Forslag. Naar den ærede Minister har udtalt sin Beflagelse over denne Sags Behandling her i Thinget, saa er det undgaaet hans Opmærksomhed, at han forleden gjorde mig den Bebreidelse, at jeg ved at meddele en historisk Oversigt sprang et mellemgende Led over. Den ærede Minister har fuldkommen Ret i, at Thinget har vedtaget Jernbaneloven, men det er dog bedst at sige til, at det var i 1856, og det er bedst at sige til, hvad der er notorisk for Enhver, at en Mængde Medlemmer, der stemte for denne Lov, kun stemte for den, for dog engang at faae begyndt paa et Jernbanearbeide i Sjælland, og kun stemte for den i det bestemte Jaab og efter de tydelig udtalte Bemærkninger, at man antog, at Regjeringen, inden denne Lov kom til praktisk Udførelse, vilde have fundet, at en Kængdebane igjennem Sjælland var at foretrække, og at en saadan Bane kunde udføres, deels paa Grund af de lavere Priser, man ventede, deels paa Grund af, at Staten bedre kunde see sig istand til at paatage sig større Foretagender, end Ministeriet dengang troede; det var under disse Forudsætninger, at Loven med ikke meget stor Majoritet gik igjennem; jeg er indrer ikke, hvor stor den var, men jeg er overbevist om, at jeg ikke tager fejl, naar jeg siger, at der langtfra ikke var nogen stor Majoritet for Loven. Derfor er det, at jeg siger, at den ærede Minister ikke burde udtale sin Beflagelse over, at man ikke kunde stole paa, hvad dette Thing vedtog, at det ikke var den rette Fremgangsmaade, at lade Regjeringen faae en Lov og saa kort Tid efter søge at komme bort fra den. Man har derhos gjort opmærksom paa, hvad jeg allerede flere Gange har fremhævet, og som vistnok vil vinde Bifald hos Enhver, som vil see Sagen upartisk, at Regjeringen, trods de Forudsætninger, hvorunder Jernbaneloven blev given, ikke har taget Hensyn til de høist forandrede Conjuncturer, til de overordentlig forandrede Priser paa alle den Slags Foretagender; Regjeringen har ikke taget Hensyn dertil, men, efterat den